

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 652/2016
11.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле А.П.Ф. из Н., чији је пуномоћник М.Ђ., адвокат из Н., против туженог Д.Ф. из Ч., чији је пуномоћник М.Л., адвокат из Н., ради вршења родитељског права и издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 47/16 од 04.02.2016. године, у седници одржаној 11.05.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 47/16 од 04.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П2 144/15 од 17.11.2015. године, ставом првим изреке, одлучено је да се заједничко дете странака мал. Л.Ф., рођена ... године у Б., поверава тужили А.П.Ф. из Н. као мајци на самостално вршење родитељског права; ставом другим изреке, уређен је начин одржавања личних односа туженог Д.Ф. као оца са мал. Л.Ф., тако што ће виђати дете сваке прве и треће суботе у месецу у Н. од 11,00 часова до 14,00 часова и проводити наведено време са њом у посластичарници, на пијаци код својих родитеља или пак на неком другом месту, изузев места где се служи алкохол, на тај начин што ће мајка доводити и предавати дете оцу у 11,00 часова испред зграде Општине, а преузимати га у 14,00 часова на истом месту, а за време породичне славе Св. Јевстатије, који се обележава 03. октобра, дете ће проводити у очевој породици Ф. у Ч. цео дан, заједно са целокупном родбином која се тог дана састаје код породице Ф., тако што ће мајка доводити и предавати дете оцу у 08,00 часова ујутро, испред зграде Општине у Н., а преузимати га у 20,00 часова увече на истом месту, све под претњом принудног извршења; ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име свог дела доприноса у издржавању мал. детета плаћа месечни износ од по 12.000,00 динара и то сваког 01. до 10. у месецу за месец који је у току, на текући рачун законског заступника А.П.Ф. као мајке почев од 15.05.2015. године, као дана подношења тужбе па убудуће док ова обавеза траје, не буде измењена или укинута, с тим што је доспеле, а неисплаћене рате дужан исплатити одједном у укупном износу; ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужили на име трошкова парничног поступка плати 85.670,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 47/16 од 04.02.2016. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Неготину П2 144/15 од 18.11.2015. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку учињене у поступку пред другостепеним судом на коју се у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени су родитељи мал. Л.Ф., рођене ... године. Парничне странке су биле у браку који је престао разводом. Пре развода брака тужила је са малолетним дететом напустила заједницу и отишла код својих родитеља, са којима живе у двособном стану у Н. заједно са сестром тужиле. Према мишљењу надлежног Центра за социјални рад у најбољем интересу мал. детета парничних странака је да се родитељско право повери тужилу као мајци, а да отац треба да виђа дете у терминима који су наведени у изреци првостепене пресуде, на јавном месту где има људи, због чињенице да је тужени склон насилничком понашању и да је лечен од алкохолизма, па је предложено где отац и дете могу да бораве док су заједно. Правноснажним пресудама из 2015. године, тужени је оглашен кривим због кривичних дела насиља у породици и недозвољеног преласка државне границе и кријумчарења људи, те је условно осуђен на затворске казне и стављен под заштитни надзор који се састоји у обавези да се у року од једне године од правноснажности пресуде уздржава од употребе алкохолних пића и да се лечи у Здравственом центру у Н. због употребе алкохола, а изречена му је и мера безбедности одузимања возила. Тужени је у току трајања брака био агресиван према тужилу и малолетно дете је присуствовало догађајима у којима је тужени исказивао агресивност проузроковану злоупотребом алкохола. Потребе малолетног детета парничних странака за исхраном, одржавањем хигијене, одевањем, књигама, школским прибором износе 20.000,00 динара. Тужила је незапослена, њена мајка ради као трговац и остварује зараду од 20.000,00 динара, а отац је пензионер са месечном пензијом од 16.000,00 динара. Тужени је незапослен, засновао је нову заједницу живота са другом женом у домаћинству својих родитеља где се бави пољопривредом на укупно 11 ха имања, од чега је 8 ха обрадиво, баве се узгојом стоке, а вишак пољопривредних производа продају на пијаци, а у дворишту поседују три куће.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да се по разводу брака малолетно дете парничних странака

повери тужиљи на самостално вршење родитељског права, уз обавезу туженог да доприноси издржавању детета и да личне односе са дететом одржава на начин предложен од стране Центра за социјални рад.

Одлучујући о поверавању малолетног детета тужиљи на самостално вршење родитељског права, као и о одржавању личних односа са оцем, правилно су нижестепени судови применили одредбе чл. 61. и 77. став 3. Породичног закона, руководећи се најбољим интересом детета у мери која је потребна за заштиту личности, права и интереса детета.

По оцени Врховног касационог суда, у најбољем интересу малолетног детета је да буде поверено мајци, јер са мајком живи у повољнијим и здравијим породичним условима, који су стимулативнији за развој детета женског пола рођеног ... године. Понашање оца детета указује на то да не може да пружи детету услове који се односе, пре свега, на стабилно и функционално окружење у којима би био омогућен здрав психофизички развој детета. Наиме, отац се услед злоупотребе алкохола лечио од алкохолизма, али је лечење напустио, а за време трајања брака малолетно дете је присуствовало догађајима када је отац у алкохолисаном стању исказивао агресивно понашање према мајци детета. У тој ситуацији, а имајући у виду најбољи интерес детета је да се начин одржавања личних односа са оцем врши на јавном месту и на начин који је уређен првостепеном пресудом, имајући у виду да тужени услед злоупотребе алкохола исказује деструктивно понашање, које негативно утиче на малолетно дете.

Правилно су нижестепени судови обавезали туженог да на име свог доприноса у издржавању мал. детета, сразмерно својим могућностима и потребама детета, плаћа фиксни износ од 12.000,00 динара месечно, применом одредби чланова 160. и 161. Породичног закона.

У ревизији тужени истиче своју бољу материјалну ситуацију у односу на услове које малолетно дете има код мајке и њених родитеља, а такође изражавајући незадовољство начином на који су судови одредили модел виђања са малолетним дететом. Међутим, ови ревизијски наводи су неосновани, јер је утврђено да дете има потребне услове за функционалан и стабилан живот и развој, без обзира што је породица у којој тужени живи у бољој материјалној ситуацији, јер за здрав развој детета материјални статус родитеља није од кључног значаја. Осим тога, због злоупотребе алкохола, понашање туженог је непредвидиво и агресивно, и зато је за дете најбољи начин одржавања личних односа са оцем на јавном месту и у присуству других људи, као и у објектима где се не конзумира алкохол.

Стога су неосновани ревизијски наводи да је побијаном одлуком погрешно примењено материјално право, услед чега је чињенично стање непотпуно утврђено.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**